

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

13 אוקטובר 2010

ע"ד 10-05-36480-05 טמבור בע"מ ואח' נ'
משלב ואח'

בפני כב' השופטת ס' נשיאה ש' וסרקרוג

- המערערות
1. טמבור בע"מ, ח"צ 300386152
 2. גיל החברה הישראלית לשיווק צבעים בע"מ

נגד

המשיב משלב מוחמד, ת"ז 024795742

נוכחים:

ב"כ המערערות: עו"ד הגב' מירית חביה וכן מר יצחק סקוברוניק, אחראי על הגבייה בטמבור
ב"כ המשיב: עו"ד חנא בולוס וכן אביו של המשיב

ערעור על החלטת רשמת בית משפט המחוזי בחיפה (כב' הרשמת רבקה פוקס) מיום 11/5/10 בתיק
ע"א 10-04-21823

פרוטוקול

בית המשפט:

לכאורה ובזהירות הראויה, מתבקשת ארכה להגשת ערעור, מן הטעם שהמערערים סברו
שבהסכמה, נכון יהיה המשיב להסכים לביצוע קיזוז של החיוב של המערערים כלפיו מהחוב של
אחיו ואביו אשר עומד על הסכום שנפסק 1,530,709 ₪, ולכאורה מדובר בטעם שאינו טעם מיוחד
המצדיק מתן ארכה.

ב"כ המערערות:

אני מבקשת להדגיש, שאנו לא מצליחים לגבות את הסכום שחויב אביו ואחיו של המשיב. אביו
נמצא כאן.
אני מודעת כמובן להלכות של ביהמ"ש.

ב"כ המשיב:

הועלתה הצעה לפני עשור כדי לסיים את העניין, והמערערות התעללו במשיב 10 שנים. 10 שנים
האיש הזה לא מצליח לגבות את כספו. מנוהל מו"מ. לפני כחודשיים הייתי במשרדה של המערערת
והועלו הצעות, אך הם יודעים איך לגרום לסחבת.

ב"כ המערערות:

לשאלת ביהמ"ש, החיוב הכספי המוטל עלינו כלפי המשיב מובטח, וישנה הודעה של בנק מזרחי כי
הכסף מוכן, יחד עם זאת קיבלנו עיכוב ביצוע בהוצל"פ, כך שאין סיכון שעומד בפני המשיב. לעומת
זאת, בתיק הוצל"פ שפתחנו כנגד אביו ואחיו של המשיב על סכום קרן מעל 1.5 מיליון ₪, הצלחנו
לגבות כ-60,000 ₪. לא נמצא רכוש או נכסים אחרים שניתן לעקל.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

13 אוקטובר 2010

ע"ר 10-05-36480-05 טמבור בע"מ ואח' נ'
משלב ואח'

1 בימ"ש קמא בפסק הדין העיקרי, דן למעשה בהסכם שהושג בין המערערות לבין משפחת משלב הן
2 המשיב, הן אחיו והן אביו שהופר על ידם. נולד הצורך בהסכם לאחר שהשלושה צברו חוב לטמבור,
3 אז הושג ההסדר שהם יפרעו את החוב במסגרת ההסדר ובאמצעות הובלות שיבצעו עבור טמבור, אך
4 גם הסכם הופר, לכן טמבור חוששת מאוד להגיע להסכמה עם המשיב שיחזור לעבוד אצלה
5 ובאמצעות כך יחזיר את החוב בחלקו, לכן חוסר הנוחות כל כך עז.
6 מלבד הטענה בדבר הפגיעה שאינה מידתית שבית משפט זה הזכיר במהלך הדיון, ושאותם פרטנו
7 בעיקרי הטיעון, הרי שרשמי בית המשפט העליון הרחיבו מאוד את האפשרות להאריך את המועד
8 בשעה שהמשיב לא שינה מצבו לרעה, לא צפה את סופיות הדיון, שעה שהליכים תלויים ועומדים בין
9 הצדדים. המשיב פה לא בפני בימ"ש קמא ולא בפני בית משפט נכבד זה לא טען שהוא שינה מצבו
10 לרעה ושהוא ציפה שהסכסוך יסתיים וכי לא יוגש ערעור. מפנה לפס"ד מוהנא – נספח ח' לעיקרי
11 הטיעון, כדי שביהמ"ש ייעתר לבקשה להארכת מועד. יותר מכך, בנספח יב' – בפסה"ד נעתר העליון
12 לבקשה להארכת מועד תוך שפסק הוצאות, כאשר קבע כי אינו מהווה טעם מיוחד, בנסיבות המקרה
13 שם, ולאור העובדה שלא נוצרה אצל המשיבים ציפייה לסופיות הדיון, מפנה לסעי' 5 לפסק הדין,
14 מצא ביהמ"ש שלא לחסום גישת המבקשים שם לביהמ"ש ולאפשר להם לברר טענותיהם. אנו
15 סבורים שזה המצב גם כאן, שביהמ"ש יסבור שאין בטענה שהועלתה טעם מיוחד.
16
17 לשאלת ביהמ"ש, האם לפי ההסכם המקורי, כן הייתה איזה שהיא התחייבות לראות כל החיובים
18 שלהם ביחד ולחוד, אני מפנה ביהמ"ש לכתב הערעור שהוגש לביהמ"ש המחוזי כאן ב-18/4 – נספח
19 י לכתב הערעור, צירפו המערערות הודעת הערעור ופירוטו את סיכויי הערעור, ואני אומר למה אנו
20 סבורים כי הסיכויים טובים – ראשית, ביהמ"ש קמא קבע שהוא מעדיפים את עדויות העדים מטעם
21 המערערות שקבעו כי המשיב היה שותף בעסק, על פני עדויות המשיב ואחיו, מפנה לסעי' 53 בפסה"ד.
22 ביהמ"ש קבע כי היה על המשיב להציג הוכחות שמוכיחות שהוא לא היה מעורב בעסק של הצבעים,
23 אך נמנע מלעשות כן, מפנה לסעי' 52 לפסה"ד (סעי' 11 להודעת הערעור).
24 ביהמ"ש קמא קבע כי כמות הראיות היא פחות, מפנה לסעי' 51 לפסה"ד.
25 אנו סבורים שביהמ"ש לאור הקביעות הללו, היה צריך להסתפק בהם ולקבוע חד משמעית, כפי
26 שטענו המערערות ואף הוכיחו כי המשיב היה שותף בעסק הצבעים.
27
28

ב"כ המשיב:

29 המשיב וגם בני ביתו הגישו מנגד תביעה נגד המערערות שהתבררה במאוחד עם התביעה של
30 המערערות, ובסופו של יום אחרי מאבק של 10 שנים, בימ"ש השלום קבע מה שקבע, ולמרות כאב
31 האב שעבד 25 שנים, השלים עם פסק הדין וגם המערערות השלימו עם פסק הדין.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

13 אוקטובר 2010

**ע"ר 10-05-36480-05 טמבור בע"מ ואח' נ'
משלב ואח'**

1 פסק הדין הוגש לביצוע בהוצל"פ לאחר שנשלחה התראה למערערות לשלם פסק הדין ולא שולם
2 פסק הדין.
3 עצם העובדה שהמערערות הגישו בקשה בטענת "פרעתי" משמעותה שהם מכירים בתוצאות פסק
4 הדין ובחוב, אלא מה אומרים שמגיע לנו כספים, אך גם להם מגיעים כספים שיש לקזז. המערערות
5 הכירו בתוצאות פסק הדין.
6
7 בית משפט השלום דן בכל הטענות האפשריות, טענה ראשונה האם הוא חתם על הסכם, ביהמ"ש
8 קבע שהוא איננו חתום. האם הוא חתום על ערבות, בימ"ש קבע כי הייתה הכרעה קודמת כי
9 חתימתו זויפה.
10 המערערות פספסו את המועד, וכן הערעור כולו מבוסס על מהימנות.
11 בית המשפט קבע כי המשיב לא חתם הסכם, הוא לא הסכים לקזז את חובו, לעומת זאת, האב שגם
12 לו מגיעים כספים בימ"ש קבע כי התנהגותו מלמדת כי הוא הסכים לקזז לטובת חובו של בן אחר,
13 ישנה קביעת מהימנות.
14 כאשר ביהמ"ש התמודד עם טענת המשיב, המערערות הגישו בקשה בטענת "פרעתי" וטענו כי
15 המשיב חייב לקזז את הכספים בהסתמך על כתב שעבוד או הערת אזהרה לגבי איזה שהיא חלקה,
16 גם טענת קיזוז שלא הועלתה בערכאה הדיונית. הגישו תביעה למתן פס"ד הצהרתי וטענו כי המשיב
17 חייב לפרוע את חוב אביו ואחיו.
18 לשאלת ביהמ"ש מכוח מה דן בימ"ש קמא במעמדו של המשיב שהיה נתבע מס' 3 כחייב ביחד ולחוד
19 בחוב כלפי טמבור, אני משיב שהיו שלוש טענות: ראשונה, כי נערך הסכם במסגרתו כל המשפחה
20 חתמה עליו כדי לפרוע את החוב של אח אחר לטמבור ומכוח אותו הסכם, הסכים המשיב לקזז את
21 חובו. המסמך הזה הוגדר בעיני המערערות כשטר ולכן הוגש לביצוע בהוצל"פ פ"ת, הוגשה התנגדות
22 שנדונה במחוזי בחיפה בפני כב' השופט גרשון, לאחר מכן עבר לכב' השופט כהן, נקבע שאותו הסכם
23 לא שטר ולכן התביעה נדחתה.
24 טענה נוספת של המערערות הייתה, שהוא בעל העסק. ביהמ"ש קמא חד משמעית שהמשיב איננו
25 בעל העסק.
26 טענה שלישית, שהמשיב חתום על כתבי ערבות. המערערות הגישו תביעה לשלום פ"ת בסדר דין
27 מקוצר ושם מונה גרפולוג שקבע חד משמעית כי חתימת הנתבע 3 זויפה, שוב הוגשה תביעה לעכו
28 ואותן סוגיות הועלו מחדש, וביהמ"ש קבע כי המשיב איננו צד להסכם, איננו ערב ואיננו חייב לחוב.
29 בערעור המערערות מעלות טענה נוספת לקיזוז, טוענים כי הוגשה המרצת פתיחה כדי להבטיח
30 פירעון החוב של בני ביתו. מה שאני אומר, המערערות אינן יכולות להעלות עוד טעה ששל קיזוז שלא
31 הועלתה קודם.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

13 אוקטובר 2010

ע"ר 10-05-36480-05 טמבור בע"מ ואח' נ'
משלב ואח'

1 בכל אופן המערערות יכלו מהיום הראשון להגיש ערעור על פסק הדין אם לא היה מוצא חן בעיניהן,
2 אלא בחרו לפנות בהליך אחר – טענת פרעתי. הטענה נדחתה. הוגשה עוד בקשה לעיון חוזר ושוב
3 נדחתה, הוגש ערעור לשלום עכו על דחיית טענת פרעתי. רק לאחר שראו המערערות שאין סיכוי
4 בהצליף הוגשה בקשה להארכת מועד. המערערות הגישו ערעור בפני בית משפט זה, ובהחלטה
5 ביהמ"ש הפנה לסעי' .. בפסק הדין של כב' השופט פיינסוד.
6 סיכויי הערעור קלושים. המערערות עצמן הכירו שאין מקום לערער אחרת ולא פונים בטענת פרעתי.
7 מפנה לדברי כב' השופטת פוקס, כרשמת, שציינו כי ערכאת הערעור לא נוטה להתערב בקביעות
8 עובדתיות.

פסק דין

- 9
10
11
12
- 13 1. הערעור הוא על החלטת כבוד השופטת רבקה פוקס, כרשמת, שניתנה ביום 11/5/10 בתיק
14 ע"א 21823-04-10, לפיה דחתה את בקשת המערערות למתן ארכה להגשת ערעור על פסק
15 דין של בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן), מיום 15/1/09.
16
17 בקשת הארכה להאריך את המועד להגשת ערעור, מתמקדת בנושא זכות הקיזוז שטוענות
18 לה המערערות, לפיה עומדת להן הזכות לקזז את החוב שעליהן לשלם למשיב, מהחוב שעל
19 אביו ואחיו של המשיב לשלם למערערות.
20
21 2. נכון הוא שהמערערות לא הצביעו על טעם מיוחד למתן ארכה, ועוד יש לאשר כי המועד שבו
22 ניתן פסק הדין עד למועד בו הוגשה הבקשה הוא משמעותי. יחד עם זאת, יש בדעתי לקבל
23 את הערעור וליתן את הארכה המבוקשת, וזאת מן הטעם שבשיקול של הנזק שעלול להיגרם
24 למערערות, וכן בהתחשב בזכות הגישה לבית המשפט הכוללת גם את זכות הערעור, לעומת
25 הנזק שעלול להיגרם למשיב, יש לבחור באפשרות הראשונה.
26
27 כספו של המשיב הובטח. אכן עולה מן הנסיבות שפורטו שהמשיב לא ציפה לסיום ההליכים.
28
29 אין גם מקום לומר שאין סיכוי לערעור. לפחות חלקן של השאלות שבמחלוקת אינן רק
30 עובדתיות אלא גם נוגעות להסקת מסקנות, ויש לאפשר לערכאת הערעור לחזור ולשקול
31 אכן אם כלל הראיות שהוצגו לא עומדת למערערות זכות הקיזוז כלפי המשיב.
32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

13 אוקטובר 2010

ע"ר 10-05-36480 טמבור בע"מ ואח' נ'
משלב ואח'

1 3. אשר על כן, אני מורה על קבלת הערעור. ניתנת ארכה להגשת הערעור וזאת בתוך 30 ימים
2 מהיום, בכפוף כמובן להפקדת פיקדון כנדרש.

3
4 בנסיבות העניין, ולאור המועד בו הוגשה הבקשה למתן הארכה, אין אני מוצאת ליתן צו
5 להוצאות, הגם שהערעור מתקבל.

6
7 אשר על כן, אני מורה כל צד יישא בהוצאותיו.

8
9 הפיקדון, אם הופקד, יוחזר למערערות באמצעות באת-כוחן.

10
11
12
13
14 ניתנה והודעה היום ה' חשון תשע"א, 13/10/2010 במעמד הנוכחים.

15
16

שולמית וסרקרוג, סגנית נשיא

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26